

UVODNIK
ČAR NARAVE

Zlatka Babšek, glavna urednica

Sonce si je po dolgem odmoru za oblaki ponovno izborilo prosto pot. Njegovi žarki so posijali na nas in nas začeli nežno božati po licih. Tako krhki so, a poklanjajo nam veliko ljubezni. V njih je toliko toplote, lepote in neskončne energije življenja.

Prav tako to poklanja tudi živalim in vsem rastlinju. Sončni žarki postajajo vedno toplejši in grejejo zemljo, iz katere na plan prihitijo rastline, speče po letošnji mrzli zimi. Nestrpno pričakujejo, da se kot vsako leto ponovno rodijo in užijejo življenje na svetlobi in soncu.

Pomlad je čudovit čas, čas, ko se prebudi narava in se oči lahko naužijejo vseh odtenkov zelene barve.

Stopam skozi gozd. Na drevju brsti polno majhnih lističev. Drevesa kar tekmujejo med seboj katero se bo najhitreje odelo s čim več zelenila. Vsi odtenki zelene barve so tako čudoviti, da kar ne morem odmakniti pogleda od te lepote.

Dotikam se vej in jih gladim. Počutim se kot bi me božale tudi one in zelo mi je lepo. Počasi stopam dalje in uživam. Pogled dvignem proti nebu in opazim sonce, ki se blešči skozi zeleno zaveso.

Ustavim se ob drevesu, ki se ponosno dviga proti soncu in je prekrito z veliko listja. Objamem ga z obema rokama in se privijem k njemu. Tako prijetno se počutim. Zdi se kot da mi drevo podarja svojo energijo in mi predaja svojo moč. Polni me z zadovoljstvom in mirom, kot bi slutilo, da prav to v tistem trenutku potrebujem. Da potrebujem le mir, morda nasvet, tolažbo ali le čudovito energijo, ki jo oddaja v okolico. V tišini uživam njegovo darilo, ki mi zelo veliko pomeni. To je poklon nove moči in neskončne ljubezni meni. To je njegovo srčno darilo.

V lepoti narave, gozda in drevja si jaz polepšam dan in morda tako prepoznam kakšen nauk, ki mi ga poklanja. Tu se napolnim z energijo, umirim misli in osrečim sebe. Moje srce zaigra, preplavi me neskončno veselje in volja do življenja.

Morda se čar narave dotika tudi koga od vas, dragi kapniki. Živi smo, živimo, zato v polni meri izkoristimo vse danosti. Morda nas lahko vse lepote, ki so okrog nas, vedno znova opominjajo, kako smo srečni, da smo še tu.

"Bog je prijatelj tišine.

Opazujte, kako narava - drevesa, cvetje, trava - raste v tišini;
opazujte zvezde, luno in sonce, kako se premikajo v tišini...

Tišino potrebujemo za to, da bi se lahko dotaknili duše."

(mati Tereza)